

Враження

«ПОВІРТЕ: ВИ НЕ ЗАХОЧЕТЕ
ЗВІДТИ ЙТИ!»

СТУДЕНТИ ФАКУЛЬТЕТУ ПЕДАГОГІКИ І ПСИХОЛОГІЇ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ «СОЦІАЛЬНА РОБОТА» ТА «ЛОГОПЕДІЯ» ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. В. ГНАТЮКА РАЗОМ ІЗ ЗАВДУВАЧЕМ КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ О. В. СОРОКОЮ І ДОЦЕНТОМ Г. М. ОЛІЙНИК ВІДВІДАЛИ ЗБАРАЗЬКИЙ ЗАМОК, ВИШНІВЕЦЬКИЙ ПАЛАЦ ТА ГОРУ БОНУ В КРЕМЕНЦІ.

Емоції від поїздки особливі. Ось як студенти описують свої враження.

«Першим об'єктом, який ми відвідали, був Збаразький замок. Іще на підході до нього захоплює подих. Коли бачиш вхід, гармати з усіх боків та внутрішнє подвір'я, то не можеш повірити, що ти в ХХІ столітті. Складається враження, що нині епоха лицарів, князів, королів і ти прямуєш на бал, який ось-ось розпочнеться в стінах замку.

До речі, про стіни. Вони немов промовляють до тебе, розповідають історію замку. Так, вони відбудовані, але ж історія захована всередині, її не вкрадеш. Відвідуючи кожен наступний залу, ти думаєш: ну краща від цієї вже бути не може, але потрапляєш у наступну — і розумієш: ще й як може!»

«Наступною зупинкою був Вишнівецький палац. З першого погляду на нього відчувається велич цього місця. Про його красу можна говорити дуже багато, але найкраще її побачити.

Знаєте, захоплення викликають навіть сходи, що ведуть на другий поверх. То що вже казати про все інше?!

Доволі цікава історія палацу, яку нам розповіла екскурсовод Валентина. Слухаєш її — і обов'язково запам'ятовуєш усі деталі. На жаль, експонати цього палацу здебільшого не мають до нього безпосереднього стосунку, але вони доволі добре впливають на настрій палацу

і допомагають уявити, який вигляд мав його інтер'єр колись.

Про красу тераси за палацом і те, який краєвид із неї видно, можна говорити довго... Все це треба побачити. Повірте: ви не захочете звідти йти!»

«Останньою зупинкою був Кременець, а саме гора Бона, де залишилася маленька частинка фортеці, що була колись надійним захистом для містян. Якщо ви думаєте, що залишки фортеці не розкажуть вам історію цього місця, то передумайте. Розкажуть!

Саме з Бони місто, мов на долоні. І це заворожує. Коли бачиш мініатюрні будинки, машини, людей, котрі наче мурашки, розумієш: життя швидкоплинне. Цінуйте кожен його мить!»

«Це місце оповите легендами. Це скарби. Заворожує розповідь екскурсовода про привида Бони Сфорци. Наші враження можна висловити словами Володимира Сосюри: «Всім серцем любіть Україну свою — і вічні ми будемо з нею».

Тож подорожуйте теренами країни. Навіть гривня, залишена у скриньці для пожертв, допоможе відновити, підняти із руїн наше славне історичне минуле...»

Г. ОЛІЙНИК,
доцент кафедри соціальної
роботи та менеджменту
соціокультурної діяльності.
О. ПРОЦІК,
студентка групи СР-31.